

Po jedenaste, skarżące utrzymują, że naruszone zostało rozporządzenie nr 4253/88, ponieważ Komisja niesłusznie stoi na stanowisku, że subsydiowanie centrum technologicznego „Noord-Niederland” jest niezgodne z jednolitym dokumentem programowym.

Wreszcie skarżące podnoszą naruszenie traktatu WE i rozporządzenia nr 4253/88, ponieważ przy ustalaniu łącznej, wyrażonej procentowo kwoty błędu Komisja niesłusznie uwzględniła ustalenia odnoszące się do „Verbouwplan Martinihal Groningen”.

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).
- (²) Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, s. 54).
- (³) Dyrektywa Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 199, s. 84).
- (⁴) Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1).
- (⁵) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2064/97 z dnia 15 października 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 w odniesieniu do kontroli finansowej sprawowanej przez państwa członkowskie w przypadku operacji współfinansowanych z funduszy strukturalnych (Dz.U. L 290, s. 1).
- (⁶) Dyrektywa Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 199, s. 1).

w zakresie, w jakim pierwsza z wymienionych decyzji odnosi się do dokonanej korektury ryczałtowej w wysokości 1 139 346,24 EUR i określa kwotę wydatków niekwalifikujących się do dofinansowania łącznie jako 8 441 804 NLG;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Niderlandy podnoszą w pierwszej kolejności naruszenie zasady pewności prawa, ponieważ zobowiązania zostały nałożone na państwo członkowskie w oparciu o orzecznictwo Trybunału, mimo iż orzecznictwo to zostało wydane dopiero po tym, jak zobowiązania te zostały na państwo członkowskie nałożone, a w chwili tej odnośne zobowiązania nie były dla państwa członkowskiego jasne, określone ani możliwe do przewidzenia.

Pomocniczo Niderlandy podnoszą naruszenie obowiązku uzasadnienia, ponieważ nie zostało bliżej uzasadnione, na czym polega transgraniczny interes w realizacji przedmiotowego projektu, na który zamówienie zostało udzielone bezpośrednio i którego wartość była niższa aniżeli wartość graniczna określona w dyrektywie o udzielaniu zamówień publicznych.

W końcu Niderlandy podnoszą również naruszenie art. 211 WE, ponieważ Komisja dokonała obniżenia udziału o 2 % w związku z rzekomym nieprzestrzeganiem przepisów prawa krajowego regulujących realizację projektu, mimo iż jest do tego uprawniona jedynie w związku z nieprzestrzeganiem przepisów prawa wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2009 r. – Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-70/09)

(2009/C 90/52)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. Noort, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności w części art. 2 decyzji Komisji C (2008) 8355 z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie obniżenia udziału Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, przyznanego w ramach jednolitego dokumentu planowania programów dla objętego celem nr 2 regionu Groningen-Drenthe – nr 97.07.13.003 – stosownie do decyzji Komisji C (1997) 1362 z dnia 26 maja 1997 r.,

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2009 r. – hofherr kommunikation przeciwko OHIM (NATURE WATCH)

(Sprawa T-77/09)

(2009/C 90/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: hofherr kommunikation GmbH (Innsbruck, Austria) (przedstawiciel: adwokat S. Warbek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie R 1410/2008-1 oraz dopuszczenie do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „NATURE WATCH” dla towarów i usług należących do klas 9, 39, 41 i 43 – międzynarodowa rejestracja nr WOO 957 541

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji zgłoszonego znaku jako wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 40/94, w zakresie w jakim Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że zgłoszony znak towarowy jest opisowy i że nie ma charakteru odróżniającego.

21 stycznia 2006 r. przeniesienia na skarżącego praw do tego znaku towarowego;

— ewentualnie przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej OHIM do dalszego postępowania zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez Sąd

— obciążenie OHIM i Reformed Spirits Company Holdings Ltd., w zakresie w jakim bierze ona udział w tym postępowaniu w charakterze interwenienta, kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy, będący przedmiotem wniosku o unieważnienie rejestracji przeniesienia praw do tego znaku: Słowny znak towarowy „CRAIC” dla towarów należących do klas for 25, 32 i 33.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Reformed Spirits Company Holdings Ltd

Strona wnosząca o unieważnienie rejestracji przeniesienia praw do znaku: Skarżący

Decyzja eksperta: Odmowa uchylenia decyzji w sprawie rejestracji przeniesienia praw do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

Po pierwsze naruszenie art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady 40/94 w zakresie w jakim Izba Odwoławcza nie uwzględniła i nie zastosowała ustawodawstwa krajowego państw członkowskich (w tym przypadku prawa Zjednoczonego Królestwa) wydając decyzję w sprawie przeniesienia praw do wspólnotowego znaku towarowego.

Po drugie naruszenie zasady 31 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 (!) w zakresie w jakim Izba Odwoławcza nie uwzględniła ważności i skutków dostarczonych jej dokumentów w przypadku gdyby skutki prawne tych dokumentów miały być później kwestionowane.

Po trzecie naruszenie art. 77 lit. a) rozporządzenia Rady 40/94 w zakresie w jakim Izba Odwoławcza nie uwzględniła wcześniejszych decyzji OHIM w świetle dostarczonych jej później faktów i dowodów.

Po czwarte naruszenie art. 23 rozporządzenia Rady 40/94 w zakresie w jakim Izba Odwoławcza niesłusznie oddaliła wniosek skarżącej o rejestrację przeniesienia praw do wspólnotowego znaku towarowego nr 2 245 306.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. – Chalk przeciwko OHIM – Reformed Spirits Company Holdings (CRAIC)

(Sprawa T-83/09)

(2009/C 90/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: David Chalk (Canterbury, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Balme, W. James i M. Gilbert, solicitors i S. Małynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Reformed Spirits Company Holdings Ltd (St Helier, Jersey)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie R 1888/2007-2;

— usunięcie Reformed Spirits Company Holdings Ltd z rejestru OHIM i wyrażenie zgody na wpisanie skarżącego jako właściciela wspólnotowego znaku towarowego nr 2 245 306 na podstawie dokonanego przez Arthur Crack Limited w dniu